

Nr 32.

Ankom till riksdagens kansli den 17 april 1936 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om kommunala pensionstillskott m. m.

Genom en den 10 mars 1936 till riksdagen avlämnad proposition, nr 163, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för den 28 februari 1936, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g **om kommunala pensionstillskott m. m.**

Härigenom förordnas som följer:

Till beredande *dels* av understöd (kommunala pensionstillskott), i penningar eller naturaförmåner, åt personer, vilka uppbära folkpension enligt lagen den 28 juni 1935 om folkpensionering och icke jämlikt 9 § 1—3 styckena samma lag äro uteslutna från tilläggspension, men ändock finnas vara i behov av fattigvård, *dels* av understöd (kommunala tillskott till invalidunderstöd eller till blindhetsersättning) av enahanda slag åt personer, vilka finnas vara i behov av fattigvård, oaktat de uppbära understöd enligt förordningen den 28 juni 1935 om invalidunderstöd eller ersättning enligt förordningen den 20 april 1934 om blindhetsersättning, *dels ock* av bidrag (kommunala sjukvårdsbidrag) till bestridande, gemensamt med pensionsstyrelsen, av kostnader för åtgärder till förebyggande eller hävande av arbetsoförmåga, må fattigvårdssamhälle ställa medel till fattigvårdsstyrelsens förfogande med föreskrift, att tillskott och bidrag, som utdelas av dessa medel, icke skola vara att anse såsom fattigvård. Sådana tillskott och bidrag må icke tilldelas andra personer än dem, som äro mantalsskrivna inom fattigvårdssamhället och där äga hemortsrätt i fråga om fattigvård. I övrigt äger samhället bestämma de grunder, som för beviljande av tillskott och bidrag böra av fattigvårdsstyrelsen iakttagas. Har sådant bestämmande ej skett, ankommer på styrelsen att bevilja tillskott och bidrag i den mån styrelsen prövar nödigt. Tillskott må efter omständigheterna jämkas eller indragas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1937, då lagen den 20 april 1934 (nr 106) om kommunala pensionstillskott m. m. skall upphöra att gälla.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för det i propositionen framlagda förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Sedan Kungl. Maj:t den 28 juni 1935 anbefallt *pensionsstyrelsen* att avgiva förslag beträffande de nya eller ändrade författningsföreskrifter, som kunde bära meddelas i anledning av lagen samma dag (nr 434) om folkpensionering, har styrelsen till fullgörande av detta uppdrag den 14 februari 1936 — under förmälan att lagen om folkpensionering påkallade vissa jämkningar i lydelsen av lagen den 20 april 1934 (nr 106) om kommunala pensionstillskott m. m. — överlämnat förslag till ny lag i sistnämnda ämne.

Redogörelse för innehållet i gällande lag om kommunala pensionstillskott m. m., lagen om folkpensionering samt förordningen den 28 juni 1935 om invalidunderstöd har lämnats å sid. 3—4 i propositionen, vartill utskottet får hänvisa.

Pensionsstyrelsens lagförslag innebar den ändringen i förhållande till gällande lag, att kommunala pensionstillskott skulle kunna beredas personer, vilka ägde uppbära folkpension enligt lagen om folkpensionering eller invalidunderstöd enligt förordningen om invalidunderstöd och icke blivit berövade tilläggspension eller invalidunderstöd på grund av bestämmelserna i 9 § 1—3 styckena lagen om folkpensionering, men ändock funnes vara i behov av fattigvård. Den föreslagna nya lagen skulle träda i kraft den 1 januari 1937, då nu gällande lag i ämnet skulle upphöra att gälla.

Föredragande departementschefen, statsrådet Möller, har i propositionen anfört:

Såsom pensionsstyrelsen framhållit synes anledning föreligga att vidtaga sådan ändring av bestämmelserna i lagen om kommunala pensionstillskott m. m., att desamma bringas i överensstämmelse med 1935 års pensionsförsäkringsreform. Vid denna lagändring torde man, i likhet med styrelsen, kunna utgå från, att såvitt nu är i fråga 9 § lagen om allmän pensionsförsäkring motsvaras av 9 § 1—3 styckena lagen om folkpensionering. Ej heller i övrigt har jag funnit något att i sak erinra mot styrelsens förslag. Emellertid torde vissa jämkningar av huvudsakligen formell natur lämpligen bära vidtagas i detsamma.

Enligt 43 § lagen om folkpensionering skola, utan hinder av att lagen om allmän pensionsförsäkring upphör att gälla, pensionstillägg enligt 6 § fjärde stycket nämnda lag, s. k. barntillägg, fortsätta att utgå och nya sådana tillägg beviljas enligt de vid utgången av år 1936 gällande bestämmelserna. Då emellertid barntillägg utgår endast såsom en ökning av pensionsberättigad eljest tillkommande pension, och sådan pension efter utgången av år 1936 alltid skall anses som folkpension, synes vid den nu ifrågasatta lagändringen hänsyn icke behöva tagas till att allt fortfarande pension i form av barntillägg kan komma att utgå enligt lagen om allmän pensionsförsäkring.

Det i propositionen framlagda lagförslaget utgör en inom socialdepartementet verkställd, huvudsakligen formell överarbetning av pensionsstyrelsens förslag.

Utskottet har vid granskning av det i propositionen framlagda lagförslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får därför hemställa, *Utskottet.*

att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 17 april 1936.

På andra lagutskottets vägnar:

K. G. WESTMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *K. G. Westman, Frändén, Sigfrid Hansson*, Gustaf Tamm, Sam Larsson, Hagman*, P. Sandström** och *Norman**;

från andra kammaren: herrar *Österström*, Hage, Olovson* i Västerås, *Sandström* i Sollefteå, *Molander*, Gardell* i Gahns, *Hermansson* och *Thorell**.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.